

75 2736 4to
VII

IN
EDITIONEM VERE PRINCIPEM
SNORRONIS
STURLÆSONII

Bene quidem satis, si quidem ita placuit editionis procuratori doctissimo cum ego

SUMT. OPT. PRINCIP. FACT.

Principalem

CURA

G. SCHÖNNINGII

scripsissem, extra reprehensionem (ut putabam) positum, quadam.

HOC

PLAUDENS POSUIT

G. PAULI.

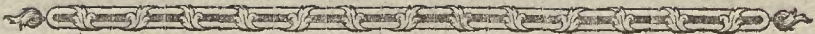
Pater cuius principalem quietem appetat Iulii Casaris quietem in Principatu, post longa exercita bella.

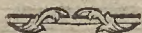

EX TYPOGRAPHEO HRAPSEYENSI
MDCCLXXVIII.

Prodit nunc tandem nitido velatus amiſtu
 SNORRO, Norvegiæ *Livius Hiſtoricæ.*
 Prodiit ante quidem, ſed non ſic veſte decora,
 Qvalem heic, FRIDERICO PRINCIPE dante, gerit.
PRINCIPIBUS placuiſſe Viris, non ultima laus eſt,
 Horumqve ornari laudibus atqve bonis.
Regia laus Regum, Regumqve exempla ſequentium,
 (Qvæ nunc FRIDERICI eſt) *Regia facta ſequi.*
 Ornati qvondam fortes, docti atqve poëta
 Veſtibus ^{anno} ~~atqve~~ armis, navibus, Officiis.
 Sic olim Snorro clarus, pulchreque beatus,
Principibus placuit, donaque promeruit.
Principibus Snorro placuit, ſed non ita multis,
 Nec magis ad finem his omnibus uſque ſatis.
 Idem ſed doctis mire poſt fata placere
 Cæpit, perque iſtos mox qvoque *Principibus:*
 Qvorum nunc ſurgit Regnorum lumen amorque,
 FRIDERICUS, Boreæ gloria, gemma, decus.
Hic noſtrum Hiſtoricum præclaris veſtibus ornat,
 Qveis *Reges* deceat condecorare ſuos.
Regius hic ſumtus, qvæ munificentia vere eſt
 Hiſtoriæ & Lingvæ gloria, fructus, amor.
 PRINCIPIS hæc laus eſt, hæc Virtus, Gloria, Nomen,
 Gentisqve auctus amor, latior orbis amor.
 Pluribus *Hic Snorro jam Macenate* placebit
 Præclarisqve Viris, *Principibusque Viris.*
 Hunc talem ſiſtit PRINCEPS, hunc *Dania* nutrit,
 Qvem *Rex* perſequitur, quem patria interimit.
 Heic utinam *Snorro* jam nunc redivivus adeſſet,
 Qvem ſolum heic fuerit gratia juſta penes.
 Heic non *Snorro* animum *pidura* paſcat inani,
 Rebus ſed veris, magnificisqve ſimul:

Nec tacitus, circum aut densa caligine tectus,
Dulci sed coram carmine s'avis olor:
Carmine, quod Summis merito arrideret, & imis,
Quoque novo Auctorem mactet honore suum:
Interea nunc optarim mea Musa poëtas
Excitet in laudes PRINCIPIS ingenuas:
Qvorum haut spernenda est exhaustæ copia genti.
Qvo fato, Veterum, vix scio, relliquia.
Alta est fatorum series, quam sera recludunt
Tempora clausa diu s'ymate mirifico.
Hic nobis satis esse queunt encomia *Gentis*
Augustæ, & Lingvæ lumen, & Historiæ:
Omnibus observanda modis momenta, magisque
Mercibus ex-celso semper habenda loco.
Verum hæc nunc tempus me linquere verba poëris,
Et cum PRINCIPIBUS *Te* quoque, *Snorro Pater!*
Hos nunc inviset, inque ampla palatia *Regum*
Ducêris, magno non sine honore, senex.
Hi Te convivam mensis adhibere superbis
Gaudebunt, capti dulcibus eloquiis.
Nornarum hic nunc Gestus eris, nunc Stufus in aula,
Nunc (quod præcipuum est) *Snorrius* ipse clues.
Qvem juxta functum fortuna bonisque malisque
Nunquam, aut relliquias, candida destituet.
Nomine nunc tanto vivis, nunc omine tanto,
FRIDERICO vitam restituente Tibi.
Nec mage destituet factum reatumque volentes
Te, cum relliquiis, Optime *Snorro!* Tuis.
Vive diu felix, PRINCEPS! quo Numine *Snorro*
Nunc vitam recipit vindice, Vive diu!
Sospes vive diu! vivat TUA Gloria *Snorro:*
Vivant TE Musæ sospite, Regna, TUI!

